

BLIŻNIĘCY (5) *ai*

bliźnięcy (2), **bliźnieńcy** (1), **bliźnięcy** *a.* bliźnięcy (2); bliźnięcy : bliźnieńcy *SkarŻyw* (2 : 1).
sg m N bliźnięcy (1). \diamond *G* bliźnięc(e)go (1). \diamond *n G* bliźnięc(e)go (1). \diamond *pl G* bliźnięcych (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Odnoszący się do bliźniąt, urodzony jako bliźniak, bliźniaczy (5) : Ofma przyczyna ciężkie⁸⁰
rodzenia/ bywa z ftrony bliźnięczego rodzenia *FalZioł* V 17b.

Wyrażenie: »brat bliźnięcy« (4): IAKob fyn Izáákw młódzy brat bliźnięcy Ezaego *SkarŻyw* 346;
Zywot S. dwu bráćiey bliźnieńcych męczeńnikow/ Gerwázyufzá y Protázyufzá/ pifany od Philippa
SkarŻyw 565, 526, 566 *żp.*

BZ